

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Citroën Commerce GmbH

Motpart: Zentralvereinigung des Kraftfahrzeuggewerbes zur Aufrechterhaltung lauterer Wettbewerbs eV (ZLW)

Domslut

Artikel 3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 98/6/EG av den 16 februari 1998 om konsumentskydd i samband med prismärkning av varor som erbjuds konsument, jämförd med artiklarna 1 och artikel 2 a i samma direktiv, ska tolkas så, att kostnaden för att transportera en bil från tillverkaren till återförsäljaren, vilken belastar konsumenten, ska inkluderas i det försäljningspris för fordonet som näringsidkaren anger i sin reklam när reklamen, med beaktande av dess samtliga särdrag, i konsumenternas ögon innehåller ett erbjudande avseende nämnda fordon. Det ankommer på den hänskjutande domstolen att pröva huruvida samtliga dessa omständigheter är för handen.

⁽¹⁾ EUT C 462, 22.12.2014

**Domstolens dom (stora avdelningen) av den 29 juni 2016 (begäran om förhandsavgörande från
Hanseatisches Oberlandesgericht Hamburg – Tyskland) – brottmål mot Piotr Kossowski**

(Mål C-486/14) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Konventionen om tillämpning av Schengenavtalet — Artiklarna 54 och 55.1a — Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna — Artikel 50 — Principen ne bis in idem — Huruvida åtal kan väckas mot en tilltalad i en medlemsstat sedan det straffrättsliga förfarandet mot vederbörande i en annan medlemsstat avslutats av åklagaren utan att det gjorts en ingående undersökning — Målet har inte prövats i sak)

(2016/C 335/08)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Hanseatisches Oberlandesgericht Hamburg

Part i brottmålet vid den nationella domstolen

Piotr Kossowski

ytterligare deltagare i rättegången: Generalstaatsanwaltschaft Hamburg

Domslut

Principen ne bis in idem i artikel 54 i konvention om tillämpning av Schengenavtalet av den 14 juni 1985 mellan regeringarna i Beneluxstaterna, Förbundsrepubliken Tyskland och Franska republiken om gradvis avskaffande av kontroller vid de gemensamma gränserna, som undertecknades i Schengen (Luxemburg) den 19 juni 1990, jämförd med artikel 50 i europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, ska tolkas på så sätt att ett beslut av åklagarmyndigheten att avsluta det straffrättsliga förfarandet och att slutligt lägga ned förundersökningen mot en person – med förbehåll för att förundersökningen återupptas eller att beslutet upphävs – utan att någon påföljd har dömts ut, inte kan kvalificeras som en lagakraftvärd dom i den mening som avses i dessa bestämmelser, när det framgår av beslutets motivering att förfarandet har avslutats utan att det gjorts någon mer ingående utredning. Den omständigheten att målsäganden och ett eventuellt vittne inte har hörts utgör härvidlag ett indicium på att det inte har gjorts någon sådan utredning.

⁽¹⁾ EUT C 16, 19.1.2015.